

Η εορτή του Αγίου Αθανασίου στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Η μνήμη του Αγίου Αθανασίου του Μεγάλου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας τιμήθηκε στους ομώνυμους Ιερούς Ναούς της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας το διήμερο 17 και 18 Ιανουαρίου 2026.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας **κ. Δαμασκηνός**, το απόγευμα της παραμονής, χοροστάτησε στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου, στην Ιερά Πόλη του Μεσολογγίου, με τη συμμετοχή των Κληρικών της Ιεράς Πόλεως και πλήθους πιστών. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Αναστάσιος Καντάνης, Αρχιερατικός Επίτροπος Μεσολογγίου.

Μεταξύ των πιστών που συμμετείχαν στην ακολουθία του Εσπερινού ήταν ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομμάτης και ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης.

Το πρωί της Κυριακής 18ης Ιανουαρίου 2026, ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας χοροστάτησε στην Ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου Αμφιλοχίας.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος συνέχισε την σειρά των κυριακάτικων κηρυγμάτων του που είναι αφιερωμένα στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και ανέλυσε τα όσα συμβαίνουν κατά την Μεγάλη Είσοδο.

Ανάφερε τα ακόλουθα: «Εγκαταλείπουμε οριστικά το χαρμόσυνο κλίμα των εορτών του Δωδεκαημέρου. Στην συνείδηση των περισσοτέρων ανθρώπων, οι ημέρες αυτές καταγράφονται ως οι πιο χαρούμενες και φωτεινές ημέρες του χρόνου. Οι Γιορτές, όμως, τελείωσαν! Για όσους επένδυσαν μόνον στις αγορές των δώρων και στην συμμετοχή τους σε εορταστικές συνάξεις και εκδηλώσεις, η επιστροφή στην καθημερινότητα συνοδεύεται από μια μελαγχολία, την οποία μπορεί να ελαφρώσει μόνον η προσμονή μιας επόμενης αργίας. Όσοι, όμως, από εμάς αναζητήσαμε την πνευματική διάσταση των ημερών και αντιμετωπίσαμε την περίοδο αυτή ως ευκαιρία αναθερμάνσεως της πίστεώς μας, έχουμε την δυνατότητα να διατηρήσουμε την χαρά και να διαποτίσουμε όλες τις ημέρες του χρόνου με την Θεία Χάρη, η οποία αποτελεί το νόημα και την ουσία κάθε μικρής ή μεγάλης εορτής της Εκκλησίας μας.

Στην σημερινή Αποστολική περικοπή, ο Απόστολος Παύλος απευθύνεται προς τους Εβραίους συμπατριώτες του και, για μια ακόμα φορά, προσπαθεί να τους πείσει πως, μόνον η πίστη στο Ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού εξασφαλίζει στον άνθρωπο την σωτηρία. Δεν αρκείται όμως μόνον σε αυτό. Τους επισημαίνει πως η πίστη στον αληθινό Μεσσία δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σε ρήξη με την θρησκευτικότητα του Εβραϊκού Νόμου και την προσήλωση στους τύπους και τις τελετουργίες της Παλαιάς Διαθήκης.

Αναφέρεται μάλιστα σε μια πολύ συγκεκριμένη θυσία των Εβραίων, την θυσία του εξιλασμού, κατά την οποία, το μεν αίμα του θυσιασμένου ζώου μεταφερόταν στο βάθος του Ναού των Ιεροσολύμων, στα Άγια των Αγίων, με σκοπό την εξιλέωση των αμαρτιών του λαού, το δε σώμα του μεταφερόταν έξω από τον ιερό χώρο του Ναού και καιγόταν, χωρίς να επιτρέπεται να φάει κανείς από αυτό. Ας ακούσουμε λοιπόν, πως παραλληλίζει ο μέγας Απόστολος το τελετουργικό της θυσίας αυτής με την πίστη στον Ιησού Χριστό:

«Τα σώματα των ζώων», γράφει, «που το αίμα τους εισάγεται από τον Αρχιερέα στα Άγια των Αγίων για τη συγχώρηση των αμαρτιών, καίγονται έξω από το στρατόπεδο. Γι' αυτό κι ο Ιησούς, για να εξαγνίσει το λαό του με το ίδιο του το

αίμα, θανατώθηκε έξω από την πύλη. Ας πάμε, λοιπόν, κι εμείς έξω από το στρατόπεδο κοντά του, κι ας υποστούμε τον ίδιο μ' Αυτόν εξευτελισμό» (Έβρ. 13:11-13).

Σε αυτή την τελευταία φράση κρύβεται, αδερφοί μου, όλη η ουσία της διδασκαλίας του Αποστόλου Παύλου. Γνωρίζουμε πως γι' αυτόν, η λύτρωση έρχεται μέσω της πίστεως στον Χριστό. Σήμερα, όμως, αντιλαμβανόμαστε πως πίστη, δεν σημαίνει απλώς αποδοχή κάποιας διδασκαλίας ή κάποιων δογμάτων αλλά συμπόρευση με τον Χριστό, συμμετοχή στον εξευτελισμό Του, συμμετοχή στο Πάθος Του. Αυτή η συμμετοχή, όμως, γίνεται και η προϋπόθεση συμμετοχής στην Ανάστασή Του.

Σε κάθε Θεία Λειτουργία, αμέσως μετά τον Χερουβικό Ύμνο, ακολουθεί η Μεγάλη Είσοδος. Όπως, βεβαίως, θυμάστε, έχει προηγηθεί η Μικρή Είσοδος όπου ο ιερέας σκέπασε με το Ευαγγέλιο το πρόσωπό του. Ήταν τότε που, συμβολικά, ο Χριστός έρχεται για να κηρύξει τον λόγο Του. Στην Μεγάλη Είσοδο, ο Χριστός ολοκληρώνει το κήρυγμά Του και οδηγείται στην θυσία. Είναι η στιγμή, κατά την οποία η Εκκλησία, με μυστικό τρόπο, μας καλεί να συμμετάσχουμε στην τελευταία φάση της επίγειας ζωής του Κυρίου μας, δηλαδή την είσοδο στην Ιερουσαλήμ, τα Άγια Πάθη και την Ταφή Του. Τα Τίμια Δώρα συμβολίζουν το Σώμα του Χριστού, το Οποίο, εντός ολίγου, θα αποτελέσει τον Αμνό της θυσίας επάνω στο θυσιαστήριο, δηλαδή, την Αγία Τράπεζα. «Μεγάλη Είσοδο», λοιπόν, ονομάζουμε την μεταφορά των Τιμίων Δώρων από την Προσκομιδή προς την Αγία Τράπεζα. Πραγματοποιείται κατά την στιγμή όπου ακούγεται η φράση του Χερουβικού Ύμνου: « ... ως τον Βασιλέα των όλων υποδεξόμενοι», Δηλαδή, «Υποδεχόμαστε τον Βασιλέα του Σύμπαντος».

Ο ιερέας έρχεται στην Αγία Πρόθεση και, αφού σηκώσει τα Άγια Δώρα, τον άρτο και τον οίνο, στο ύψος της κεφαλής του, βγαίνει από την βόρεια είσοδο του Ιερού. Όπως τα κρατά, τα περιφέρει στον Ιερό Ναό ανάμεσα στο πλήθος, με βήμα αργό. Προηγούνται λαμπάδες, εξαπτέρυγα και θυμίαμα, που μας βοηθούν να ζήσουμε την παρουσία όλων των αγίων και των δικαίων που συνοδεύουν Αυτόν, τον Άναρχο και Υπερούσιο Θεό, που έρχεται τώρα να θυσιαστεί. Προηγούνται οι αγγελικές στρατιές που Τον δοξολογούν, συνοδεύοντάς Τον στην μυστική Του θυσία, όπως ακούμε και στην τελευταία φράση του Χερουβικού που ψάλλουν οι ιεροψάλτες: «Ταις αγγελικαίς αοράτως δορυφορούμενον τάξεσι» Δηλαδή, «Προσέρχεται ο Κύριος, περιστοιχιζόμενος αοράτως από τις αγγελικές δυνάμεις».

Η μεταφορά των Τιμίων Δώρων από την Αγία Πρόθεση στην Αγία Τράπεζα συμβολίζει την διαδρομή του Χριστού από την Βηθανία στην Ιερουσαλήμ, όπου Τον υποδέχθηκαν «μετά βαίων και κλάδων». Ο Βασιλεύς των Βασιλέων εισέρχεται στην Αγία Πόλη. Καθώς παρακολουθούμε την περιφορά των Τιμίων Δώρων στον

Ιερό Ναό, γεμάτοι ευλάβεια αλλά και χαρά, θυμίζουμε τους Ιεροσολυμίτες, οι οποίοι κραύγαζαν: «Ευλογημένος ο Ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου».

Ξέρουμε όμως πως ο Κύριος, τότε, δεν βάδιζε προς έναν ανθρώπινο θρόνο δόξης, αλλά προς την σταυρική Του θυσία. Αυτό σπεύδει να μας θυμίσει και ο ιερέας: Καθώς φτάνει στην Ωραία Πύλη στρέφεται προς τον λαό του Θεού και, θυμίζοντάς μας τον ληστή που σταυρώθηκε στα δεξιά του Χριστού, μας λέει: «Πάντων υμών μνησθεί Κύριος ο Θεός εν τη Βασιλεία Αυτού». Δηλαδή: «Όπως ο Χριστός υποσχέθηκε να θυμηθεί τον μετανιωμένο ληστή έτσι να θυμηθεί και όλους εμάς στη Βασιλεία Του».

Με την τοποθέτηση των Τιμίων Δώρων επάνω στο Θυσιαστήριο ολοκληρώνεται η Μεγάλη Είσοδος. Ο Μυστικός Δείπνος, τα μαρτύρια, η Σταύρωση, η Ταφή, η Ανάσταση και η Ανάληψη του Κυρίου είναι σαν να πραγματοποιούνται την στιγμή αυτή επάνω στην Αγία Τράπεζα.

Καθώς ο ιερέας ακουμπά τα Τίμια Δώρα, ψάλλει το τροπάριο της Αποκαθλώσεως: «Ο ευσχήμων Ιωσήφ από του ξύλου καθελών ...» Τα δικά του χέρια αντί τα χέρια του Ιωσήφ και του Νικοδήμου κηδεύουν τώρα τον Χριστό. Ένα μεγάλο κάλυμμα, ο «αέρας» όπως λέγεται, με το οποίο ο ιερέας σκεπάζει τα Τίμια Δώρα, συμβολίζει την σινδόνη με την οποία ο Ιωσήφ τύλιξε το Σώμα του Χριστού, ενώ το θυμίαμα θυμίζει τα αρώματα της ταφής Του.

Κατά την ώρα της Μεγάλης Εισόδου, ο Κύριός μας περιφέρεται ανάμεσά μας. Το πρόσωπό Του είναι πράο και γαλήνιο, όπως απεικονίζεται στην εικόνα της Κυριακής των Βαΐων. Κατά την ημέρα εκείνη γνώριζε πως οι Ιεροσολυμίτες υποδέχονταν κάποιον άλλο μεσσία, έναν μεσσία της φαντασίας τους, έναν μεσσία επαναστάτη, ανατροπέα και απελευθερωτή από την σκλαβιά των Ρωμαίων. Εμείς, όμως, γνωρίζουμε πως η δική Του δόξα υπήρξε το Πάθος και η Σταύρωσή Του. Θρίαμβός Του, η άφατη μακροθυμία του. Νίκη Του, η απόλυτη ταπεινοφροσύνη Του. Αυτός, ο αληθινός Μεσσίας, σε κάθε Θεία Λειτουργία, μας κοιτά και μας ρωτά: «Εσύ, θα με ακολουθήσεις;»

Ας μην αρνηθούμε αυτή την πρόσκληση. Ας μην Τον εγκαταλείψουμε στην απόλυτη μοναξιά που βίωσε επάνω στον Σταυρό. Ας γίνουμε μέτοχοι του Πάθους Του, όπως υπήρξε ο Απόστολος Παύλος και όλοι οι Άγιοι και μάρτυρες της πίστεώς μας. Και ας είμαστε βέβαιοι πως και Εκείνος θα σταθεί πλάι μας την ώρα της δεύτερης και ένδοξης Παρουσίας Του».

Μετά την Θεία Λειτουργία ακολούθησε η πάνδημη Λιτάνευση της ιεράς Εικόνας και του Ιερού Λειψάνου του Αγίου Αθανασίου στους δρόμους της Αμφιλοχίας, υπό

τους ήχους της Φιλαρμονικής του Δήμου Αμφιλοχίας.

Στην Θεία Λειτουργία και στην Ιερά Λιτανεία συμμετείχαν ο Δήμαρχος Αμφιλοχίας κ. Αθανάσιος Τορουνίδης, οι Βουλευτές Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης, κ. Μίλτος Ζαμπάρας, κα Χριστίνα Σταρακά, ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Αθανάσιος Μαυρομμάτης, Πολιτευτές, Αντιδήμαρχοι, Δημοτικοί Σύμβουλοι, πρώην Δήμαρχοι, ο Διοικητής του Α. Τ. Αμφιλοχίας, ο Διοικητής της Π. Υ. Αμφιλοχίας, ο Διοικητής του Λιμενικού Σταθμού Αμφιλοχίας, εκπρόσωποι Συλλόγων και Φορέων και πλήθος κόσμου.

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)